

sin Hovedindflydelse paa den for Regjeringens Førelse aldeles nødvendige Lov, Finantsloven, med tilhørende Bevillingslove. Denne grundlovmæssige Forret giver Folkeetinget Magt til at umuliggjøre enhver Regjerings Bestaaen." — Ja, naturligvis, vi have skrevet dette Program, men det er skrevet under den Forudsætning, at vi havde en Regjering, der vilde holde sig Grundloven efterrettelig, saaledes som enhver almindelig, jævn Mand maa forstaa den, men naar vi have en Regjering, som klart og utvetydigt bryder vor Grundlov, som udsteder — efter vor Opfattelse aldeles uden Foranledning — en provisorisk Finantslov, ja saa naturligvis slaar dette Program ikke til, og det vil jeg paastaa overfor det ærede Medlem, at naar han kommer og siger, at det Program kan han staa ved endnu, saa maa han vide, at det Program passer ikke, thi det er skrevet under den Forudsætning, at ikke nogen Regjering vilde gaa udenfor Grundloven, thi det kunde vi ikke tænke os, før vi saae det for vore Dine, men naar vi have en Regjering, der som denne siger: naar vi ikke kunne faae noget med Loven, saa gaa vi frem uden Loven, og som siger, at den kan gaa endnu videre, thi den har officielt fortalt Hans Majestæt Kongen, da den udstedte den provisoriske Finantslov, at nu var den gaaet saa vidt den Gang, men at den vilde gjøre Hans Majestæt opmærksom paa, at den kunde gaa meget videre — naa, lad os se det — saa skal det ærede Medlem vide, at naar han følger dette Ministerium paa denne vilde Flugt udenfor Forsatningen, saa tror jeg, at om Nogen her i Salen tror det, saa er der Ingen udenfor Salen, der mener at have Grund til at antage, at det ærede Medlem er den Samme som den Gang, han med os underskrev dette Program. Det er der Ingen, der tror udenfor Salen og neppe i Salen, naar han følger det provisoriske Ministerium paa den Maade, han har gjort. Men hvad der for mig er Hovedsagen at faae sagt overfor det ærede Medlem, er, at Venstres Program baade med Hensyn til Storpoltiken, Forstaaelsen af Forsatningen og Realiteten slaar godt til, naar Alle holde sig indenfor Loven, men før man ser det, har man ikke Lov til at antage, at en Regjering ikke vil holde sig Loven efterrettelig. Den Paastand vil jeg hævde mod hans Fortolkning, men at der skulde være nogen Gæst, der tror, at han er den Samme, det er jeg overbevist om er ikke Tilfældet.

Formanden (Berg): Jeg maa gjøre opmærksom paa, at den sidste Replik natur-

ligvis ligger udenfor, hvad der er Tale om. Enkelte Udtalelser af det ærede Medlem kunde indtydes, som om han forudsatte, at Regjeringen vil de gaa udenfor Loven. For saa vidt hans Ord forstaaes saaledes, ere de ikke parlamentarisk berettigede. — Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds skal jeg nu give Ordet, men jeg ønsker forinden at udtale, at den sidste ærede Taler har med Hensyn til, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg har sagt, gjort en kort Afstikker udenfor Sagen; men at jeg ikke ønsker denne Forhandling fortat, thi den fremmer ikke den Sag, der er Tale om, som er den fremsatte Paastand paa en motiveret Dagsorden.

Dinesen: Ja, det er mig ikke ganske klart, hvor vidt jeg har Lov at gaa i mit Tilsvær til det ærede Medlem fra Ribe (Bull); men jeg vil gjøre et Forsøg paa at svare ham og saa lade det komme an paa, om det, jeg har at sige, ligger indenfor de Grændser, som efter Formandens Opfattelse ere tilladelige. — Overfor det Spørgsmaal, hvorvidt jeg er den Samme som tidligere, skal jeg bemærke, at jeg har ingenlunde paastaet, at jeg til enhver Tid skulde være den Samme, thi jeg har den Mening, at vi i vor Opfattelse for det Første af Spørgsmaalene og dernæst, og meget mere, ogsaa af Personerne meget ofte drives til at forandre vore Anskuelser, og jeg er ikke af dem, der mene, at det er uberettiget at lære af Tiden og Udviklingen paa en saadan Maade, at man kan komme til at forandre sin Opfattelse. Dersom det ærede Medlem i denne Henseende har en modsat Mening af min, saa beklager jeg ham. For Øvrigt vil jeg ønske det ærede Medlem, dersom han skal sidde i over 20 Aar her paa Rigsdagen, at det saa vil lykkes ham at undgaa at komme til at gjøre større Svingninger, end jeg har gjort. — Det ærede Medlem omtalte dernæst nærmere det Program, som han fik at laane hos mig. Der er nemlig den Forskjel paa det ærede Medlem og mig, at han har aldrig sin Kramiske saaledes i Orden, som jeg har min; han har derfor ikke de Ting hos sig, som han skal bruge, og han kommer saa næsten altid hen og vil laane hos mig. Det gjælder for Øvrigt om flere af hans Meningsstæller, og det glæder mig meget, at de Herrer i det Mindste somme Tider kunne finde noget Godt hos mig. Det kan ikke geraade mig til Skam, at jeg hjælper det ærede Medlem til de Midler, han skal bruge til at angribe mig, thi det vidner om, at jeg er ikke bange for ham, og hvis det ærede Medlem ved en anden Leilighed vil laane Noget af mig, som han